

DEN

Danske Stjerne

NR. 4

APRIL 1957

106. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 4

APRIL 1957 --

106. årg.

Indhold:

Fra missionens præsident- skab	95
Fordi vor Forløser lever ..	96
Månedens spørgsmål	98
Guldorn	103
En ung mands råd til sin søster	106
Indvielse af Slagelse grens kirkebygning	107
Genealogisk Forening	109
Distrikts-konference nr. 2 ..	112
Kredslærerindernes budskab	113
Kvindelig hjælpeforening ..	114
Fra hovedbestyrelserne	115
Personlige nyheder fra nær og fjern	117

★

Forsidebilledet:

Slagelse grens kirkebygning
(Se artiklen side 107)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab

Maria Magdalene og Maria, Jakobs moder, kom til graven påskemorgen. Men engelen tog til orde og sagde til dem: »Frygt ikke, thi jeg ved, det er Jesus, den korsfæstede, I søger efter. Han er ikke her, thi han er *opstanden!*«

Det er den største begivenhed, der nogensinde er sket i verden. En, som var død og begravet, opstod fra døden, og igennem ham vil alle opstå.

Apostlene tvivlede på en virkelig opstandelse, skønt Kristus havde fortalt dem, at han ville blive korsfæstet, og at han ville opstå.

Læg mærke til deres tvivl i følgende skriftsteder:

»Men da de horte, at han levede og var blevet set af hende, mødte de det med vantro«. (Mark. 16:11).

»Og de vendte tilbage fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre....., men deres ord syntes dem at være løs tale, og de modte dem med vantro«. (Luk. 24:9,11).

»Medens de talte om dette, stod han selv midt iblandt dem og siger til dem: »Fred være med eder!« Da blev de grebet af angst og frygt og mente, det var en ånd, de så«. (Luk. 24:36, 37).

Men Herren sagde til dem: »Fol på mig og se; en ånd har jo ikke kød og ben, som I ser, jeg har«. Og efter at han havde spist et stykke af en fisk, sagde han: »Således står der skrevet, at Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag *I skal være vidner om dette*«. (Luk. 24:46, 48).

Senere sagde apostlene, efter at Jesus havde gået iblandt dem i fyrretyve dage: »Jesus, som I forrådte, livets Banebryder, dræbte I, men Gud opvakte ham fra de døde, *herom er vi vidner*«, og ved en anden lejlighed, da de blev kaldt for ypperstepræsten, fordi de lærte i Jesu navn, sagde de: »Man bør adlyde Gud i Jesu navn! Man bør adlyde Gud mere end mennesket. Vore fædres Gud har opvakt Jesus..... og *vidner* om disse ting er vi«.

Alle sidste dages hellige, som efterlever deres religion, har ret til at modtage dette vidnesbyrd fra Faderen, så de også kan sige: »Jeg ved, at Jesus er opstanden, at han nu lever, og igennem ham kan vi opnå ophøjelse«.

Holger P. Petersen, Missionspræsident.

»Han er ikke her; han er opstanden!«

Et påske-budskab

FORDI VOR *freløser* LEVER

Af Præsident David O. McKay.

Påske er en hellig dag, en taksigelsens dag og en dag, hvor vi skal dyrke Gud. Det er en lejlighed til at udtrykke vor taknemmelighed mod Gud, fordi han har sendt sin Enbårne Søn til verden for at være »vejen, sandheden og livet«, (Johs. 14:6), for at forkynde den evige sandhed, at ».....enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv«. (Johs. 3:16).

At menneskets ånd kan gå triumferende gennem dødens port til det evige liv, er et af de strålende budskaber, som Kristus, vor Forløser, har givet os. For ham er denne jordiske tilværelse kun en dag, og dens afslutning betyder kun, at livets sol går ned; døden, der kun er en søvn, følges af en strålende opvågnen i det evige riges morgen. Medens Martha og Maria kun så deres broder ligge i den mørke og tavse grav, så Kristus ham stadig som et levende væsen. Denne kendsgerning udtrykkes med disse ord: »Lazarus er sovet ind«. (Johs. 11:11).

Hvis enhver, der deltager i påske-gudstjenester, vidste, at den korsfæstede Kristus virkelig opstod på den tredie dag fra graven — og efter at han havde været sammen med andre i åndeverdeden, tog hans ånd atter bolig i hans gennemborede legeme, og efter at have haft opholdt blandt mennesker i et tidsrum af fyrretyve dage, steg hans herliggjorte sjæl op til sin Fader, hvilken velsignet fred ville der så ikke komme til sjæle, som nu er besværet af tvivl og uvished!

Selv om det er sandt, at kundskaben om personlig udødelighed ikke afhænger af virkeligheden af Kristi opstandelse, ville dog konstateringen af den kendsgerning, at han steg op af graven og samledes med sine disciple, »på mange måder give den stærkeste understøttelse af dette håb«.

Det direkte bevis på, at graven ikke indeholdt Jesus, er tredobbelt: 1) den vidunderlige forvandling i hans disciples ånd og værk, 2) det direkte vidnesbyrd hos den første forfatter i Det Nye Testamente, Paulus, 3) den praktisk talt altomfattende tro i den første kirke, der er berettet ikke blot i de forskellige beretninger om opstandelsen i de kanoniske og ekstra-kanoniske evangelier, men også i dens liv og virksomhed gennem de følgende århundreder. Dette bevis hviler ikke blot på historiske dokumenter, men er skrevet i de store civiliserede nationers liv i de mellemliggende århundreder.

I selve begyndelsen af denne Tidernes Fyldes Uddeling sagde den 14-årige Joseph Smith: »Jeg så to personer, hvis skønhed og herlighed overgår al beskrivelse, stående over mig i luften. En af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, idet han pegede på den anden: Denne er min elskelige Søn, hør ham«. (D.K.P., Joseph Smith 2:17).

Senere bevidner han følgende, idet han taler om virkeligheden af dette syn: ».....jeg havde set et syn; jeg vidste det; og jeg vidste tillige, at Gud vidste det, hvilket jeg ikke kunne nægte, ej heller turde jeg gøre det. Tillige vidste jeg, at dersom jeg gjorde det, ville jeg forsynde mig imod Gud og komme under fordømmelse«. (Samme, 2:25):

Ved at bekræfte Kristi første apostles uigendrivelige vidnesbyrd forkynder Jesu Kristi Kirke Profeten Josephs Smiths strålende syn:

»Og nu, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever! Thi vi så ham ved Guds højre hånd, og vi horte røsten, som vidnede, at han er Faderens Enbårne«. (L. og P. 76:22—23).

I lyset af et så uangribeligt vidnesbyrd, som er givet af de fordums

apostle --- et vidnesbyrd, der skriver sig fra nogle få år efter begivenheden selv, i lyset af den mest vidunderlige åbenbaring af den Levende Kristus i denne tidsalder, synes det virkelig vanskeligt at forstå, hvorledes mennesker stadig kan fornægte ham og tvivle på menneskets udødelighed.

Der er ingen grund til at frygte døden; den er kun en hændelse i livet. Den er lige så naturlig som fødselen. Hvorfor skulle vi frygte den? Nogle frygter den, fordi de tror, den er afslutningen på livet, og livet er ofte det kæreste, vi har. Evigt liv er menneskets største velsignelse.

Hvis menneskene blot ville »gøre hans vilje« i stedet for at se håbløst på den mørke og skumle grav, ville de vende deres øjne mod himlen og vide, at »Kristus er opstanden«.

Budskabet om opstandelsen er den mest trøsterige, den mest strålende begivenhed, mennesket har fået, for når døden tager en af vore kære fra os, bliver vort sorgende hjerte lindret ved det håb og den guddommelige vished, der er udtrykt i ordene:

»Han er opstanden, han er ikke her«. (Mark. 16:6).

Af hele min sjæl ved jeg, at døden er overvundet af Jesus Kristus — gennem et retskaffent liv og lydighed mod hans lærdomme.

Fordi vor Forløser lever, skal vi også leve! Jeg er taknemmelig, fordi jeg ved, at Kristus er min Forløser.

Præsident David O. McKay.

MÅNEDENS SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd.

Små børn i det celestiale rige

Spørgsmål:

Følgende spørgsmål blev diskuteret i vor søndagsskole, og det gav anledning til vidt forskellige meninger. Når et lille barn dør, vil det så blive ophøjet i det celestiale rige? Nogle medlemmer af klassen udtrykte den tanke, at fordi børn dør, før de når ansvarsalderen, vil de blive ophøjet i det celestiale rige på samme måde som de, der lever og holder ud til enden på jorden. Andre foler, at de børn, som dør, før de er otte år gamle, alligevel må proves og fristes nogen tid efter opstandelsen, ligesom de voksne gør det her, og at de må fortjene deres pladser i det celestiale rige efter at have udholdt sådanne prøver. Vil De give os nogen hjælp angående dette spørgsmål?

Svar:

I Improvement Era for december 1954, side 862, er der et svar på spørgsmålet om små børns frelse, og det dækker meget af dette spørgsmål. Fra Profeten Joseph Smiths dage og til nu er der jævnlig blevet offentliggjort artikler, som besvarer spørgsmålet angående små børns

frelse og ophøjelse. Det ville være godt, hvis vi kunne få nogle af disse spørgsmål afgjort en gang for alle, så de ikke behøvede at gentages. Det ville være godt, hvis Kirkens medlemmer ville studere lidt mere angående evangeliets grundprincipper, således som Herren har befaleet os at gøre.

Små børn, som dør før ansvarsalderen, bliver frelst i det celestiale rige. Profeten Joseph Smith modtog denne kundskab ved et syn i Kirtland Tempel den 21. januar 1836. Ved denne lejlighed blev det vist, at »..... alle børn, som dør før ansvarsalderen, bliver frelst i det celestiale himmelske rige«. Alvorlig eftertanke vil fortælle os, at hvis disse børn bliver frelst, bliver de ikke underkastet en senere prøve ved Satans fristelser og tilskyndelser. Frelseren lærte sine disciple denne læresætning lige så tydeligt som ord kan sige det. (Matt. 18:6-10; 19:13-15; Mark. 10:13-16). Åbenbaringer, givet i vore dage, viser også, at små børn, der bliver berøvet erfaringerne i det dødelige liv, ved en evig forordning er forløst fra Satans fristelser. (L. & P. 29:46-48. Mosiah 15:24-25. Moroni 8:10-34). Disse åbenbaringer er fuldkommen klare og bør være uden for al diskussion.

Vor evige Fader er retfærdig så vel som barmhjertig. Det ville være uretfærdigt over for små børn, som dør tidligt, at berøve dem lejligheden til at opnå alle de velsignelser, der er lovet de voksne, som er trofaste og sande i dette liv. En læresætning, der ville berøve små børn sådanne velsignelser, grænser til den forvanskede lærdom, som har bestået næsten lige siden de fordums apostles død, og som er et af de fremtrædende begreber, der så klart peger mod frafaldet i gamle dage. Det vil være interessant at få et glimt af denne afskyelige skik og dette dogme, som har bragt sorg i sjælen hos tusinder af forældre, der har mistet deres små børn.

Det katolske leksikon fastslår: »Den absolutte nødvendighed af dette sakramente (dåben) hævdes ofte af Kirkefædrene, særlig når de taler om barnedåb«. Det citerer Ireanaeus, som siger: »Kristus kom for at frelse alle, som genfødes gennem ham til Gud, spædbørn, børn og unge«. (*infantes et parvulos et pueros*). Følgende henvisning tillægger Augustinus disse ord: »Hvis du ønsker at blive katolik, så tro ikke, sig ikke, lær ikke, at små børn, som dør før de bliver døbt, kan opnå syndsforladelse for arvesynden«. Og atter: »Den som siger, at selv små børn er levendegjort i Kristus, når de forlader dette liv uden at deltage i hans sakramente (dåben), taler både imod apostolsk forkyndelse og fordømmer hele kirken, som skynder sig at døbe små børn, fordi den uden betænkning tror, at ellers kan de umuligt blive levendegjort i Kristus«. (»The Catholic Encyclopedia«, side 265, artikel om dåb).

Skt. Ambrosius citeres som havende sagt, at »Ingen er undtaget, ikke spædbarnet, heller ikke den, der hindres af en eller anden nødvendighed«. Der findes flere lignende stærke udtalelser fra Rådene i Kartago og Milevis og af pave Innocent I. Der gives den forklaring,

at da kirken tror på nødvendigheden af dåb som et middel til frelse, således som det allerede var bemærket af Augustinus, overdrog kirken i nogle tilfælde magten til at døbe endog til lægmænd og kvinder.

Katolske teologer er enige i at erklære, at »små børn, der dør uden dåb, er udelukket fra det lyksalige syn«, men med hensyn til sådanne sjæles tilstand i den næste verden, er de ikke enige. Medens det er sikkert, at alle udøbte børn må udholde dødens pine, er det slet ikke sikkert, at de er underkastet erkendelsens pine. Augustinus lærte, at udøbte børn ikke ville være udelukket fra erkendelsens pine, men det ville være i den mildeste form. Sct. Gregorius udtrykker den tro, at sådanne børn kun ville lide dødens pine:

»Siden det 12. århundrede har storsteparten af teologerne været af den mening, at udøbte børn er uimodtagelige for al erkendelsens pine«.

Så vi ser, at det var ikke længe efter apostlenes bortgang, at det mest forkastelige kætteri sneg sig ind i de teologiske lærdomme og skikke og ødelagde kirken. Hvor taknemmelige skulle de sidste dages hellige være over, at sandheden er blevet gengivet. Ånden hos ethvert barn, der er født i denne verden, var fuldvoksen i forudtilværelsen. Vi levede i vor Evige Faders nærværelse. Vi blev undervist i hans love og adlod dem. Vi havde kundskab og forstand langt ud over, hvad vi opnår i dette liv. Naturligvis vil det, som vi opnåede ved lydighed i forudtilværelsen, blive gengivet os i den næste verden. Hovedformålet med det dødelige liv kan vi være sikre på er at få tabernakler af kød og ben og så at blive prøvet gennem vore handlinger i kødet. Når et spædbarn dør, har det fået sit legeme. Legemet vokser ikke i graven, men ånden vender tilbage for at vente på opstandelsen. Efter opstandelsen vil barnet vokse til sin ånds fulde vækst. Ånden og legemet bliver uadskilleligt forenede, og ethvert privilegium til at opnå den ophøjelse, der gives til dødelige, vil blive givet til dem, der dør som børn. Retfærdigheden kræver, at dette bliver gjort.

Fra *Gospel Doctrine* af Præsident Joseph F. Smith er følgende taget:

»Men med hensyn til små børn, som bliver taget bort i deres spæde barndom og i deres uskyldighed, før de har nået ansvarsalderen, og ikke er i stand til at begå synd, åbenbarer evangeliet for os den kendsgerning, at de er forløst, og Satan har ingen magt over dem. Heller ikke døden har nogen magt over dem. De er forløst ved Kristi blod, og de bliver frelst lige så sikkert, som at døden er kommet ind i verden gennem vore første forældres fald. Der er endvidere skrevet, at Satan ikke har nogen magt over mænd og kvinder, undtagen den magt, som han vinder over dem i denne verden. Med andre ord, ingen af Faderens børn, som er forløst ved lydighed, tro, omvendelse og dåb til syndernes forladelse, og som lever i denne forløste tilstand og dør i denne tilstand, er underkastet Satan. Derfor har han ingen magt over dem. De er absolut uden for hans rækkevidde, ligesom de småbørn er, der dør uden synd. For mit sind er dette en trøst og en

strålende sandhed, som min sjæl fryder sig ved. Jeg er taknemmelig mod min himmelske Fader, at han har åbenbaret det til mig, for det giver en trøst, som intet andet kan give, og det bringer en glæde til mit sind, som intet kan tage bort, undtagen bevidstheden om at have syndet og overtrådt imod det lys og den kundskab, som jeg kan have ejet.

Under disse omstændigheder har vore elskede venner, som nu er berøvet deres lille barn, stor grund til at glæde og fryde sig, selv midt i den dybe sorg, som de føler en stund ved tabet af deres lille barn. De ved, at han har det godt; de har den vished, at den lille er gået bort uden synd. Sådanne børn er i deres Faders skød. De vil arve deres herlighed og deres ophøjelse, og de vil ikke blive berøvet de velsignelser, der tilhører dem; for i himlens husholdning og i Faderens visdom, han som gør alle ting vel, er de, som bliver afskåret som børn, uden ansvar for, at de er blevet taget bort, da de ikke selv har haft intelligens og visdom til at tage vare på sig selv og til at forstå livets love, og efter Gud, vor himmelske Faders visdom og barmhjerthighed vil alt, hvad de kunne have opnået og nydt, hvis de havde fået lov til at leve i kødet, blive tilvejebragt for dem herefter. De vil ikke miste noget ved at blive taget bort fra os på denne måde.....

Vore børns ånder er udødelige, før de kom til os, og deres ånder er, efter deres legemlige død, ligesom de var, før de kom. De er sådan, som de ville have vist sig, hvis de havde levet i kødet, for at vokse op til modenhed eller til at udvikle deres fysiske legemer til deres ånders fulde vækst. Hvis du ser et af dine børn, som er gået bort, vil det måske vise sig for dig i den skikkelse, i hvilken du ville kunne genkende det, barndommens skikkelse. Men hvis det kommer til dig som et sendebud, der bringer en eller anden vigtig sandhed, vil det måske komme, som biskop Edward Hunters søns ånd (han døde som et lille barn) kom til ham, i skikkelse som en fuldvoksen mand, og han åbenbarede sig til sin fader og sagde: »Jeg er din søn«.

Biskop Hunter forstod det ikke. Han gik til min fader og sagde: »Hyrum, hvad betyder det? Jeg begravede min søn, da han kun var en lille dreng, men han er kommet til mig som en fuldvoksen mand, en ædel, strålende ung mand, og han erklærede, at han var min søn. Hvad betyder det?«

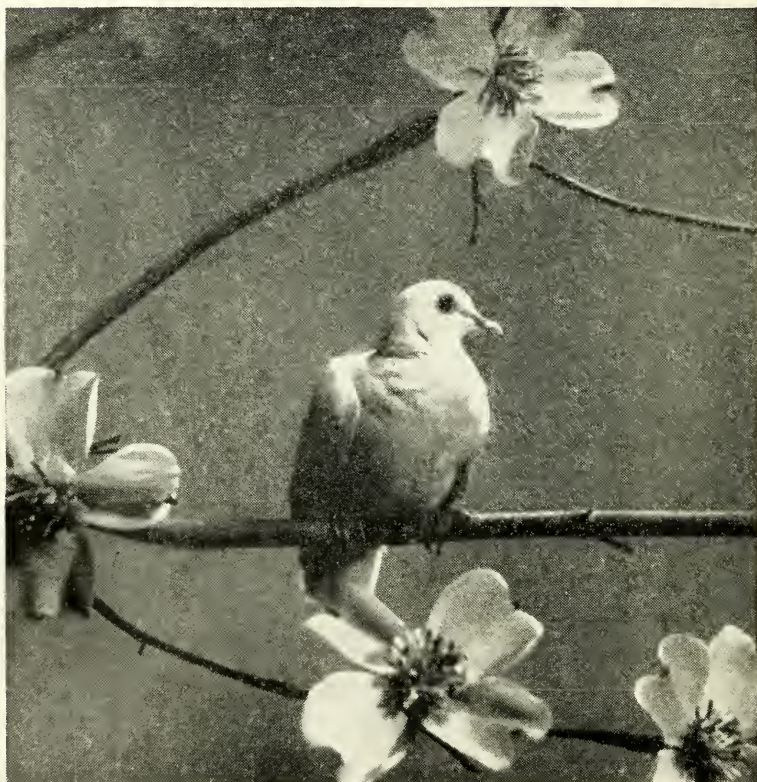
Min fader (Hyrum Smith, Patriarken) fortalte ham, at Jesu Kristi Ånd var fuldvoksen, før han blev født ind i verden; og på samme måde var vore børn fuldvoksne og havde deres fulde skikkelse i ånden, før de kom ind i dødeligheden, den samme skikkelse, som de vil eje, efter at de er gået bort fra dødeligheden, og som de også vil vise sig i efter opstandelsen, når de skal have fuldført deres mission.

Joseph Smith lærte os den lærdom, at det spæde barn, som blev lagt bort i døden, ville komme i opstandelsen som et barn, og idet han pegede på moderen til et livløst barn, sagde han til hende: »Du vil få den glæde, den fryd, og den tilfredsstillelse at opfostre dette barn efter dets

opstandelse, indtil det når til sin ånds fulde skikkelse«. Der er genoprettelse, der er vækst, der er udvikling efter opstandelsen fra døden. Jeg elsker denne sandhed. Den giver stor lykke, glæde og taknemmelighed til min sjæl, Jeg takker Herren, at han har åbenbaret disse principper for os«. (*Gospel Doctrine*, side 452—456).

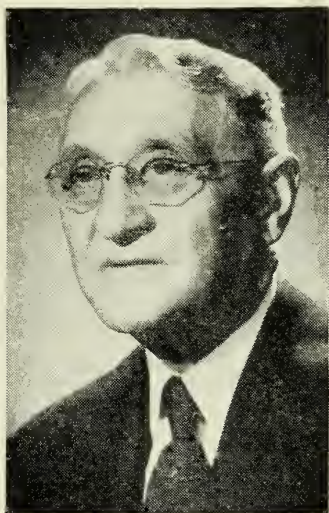
Joseph Fielding Smith.

Forår

Nu vågner blomsten af dvale,
den titter fra knoppens ly,
små fugle lystelig synge
og svinge sig op mod sky.

Guldkorn

Albert E. Bowen.

Evangeliet lærer os formålet med livet

Evangeliet er Guds åbenbaring til menneskets frelse. Da det kommer fra Gud, er det fuldkomment, den ægte plan for den rette levevis. Hvis den bliver overholdt i sin helhed, vil den gøre menneskene fuldkomne, og endelig personlig fuldkommenhed er, ifølge evangeliets lærdomme, livets mål, dets rette formål.

Når mennesket opnår det, vil de blive frelst, hvad der er det største af alle håb og al higen, inspirationen til al stræben. Jesus formanede sine tilhørere:

»Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen«. (Matt. 5:48).

Men menneskene er dødelige og omringet af menneskelige skrøbeligheder. De bliver fristet af indtrykket fra øjeblikkelige kødelige ønsker til at afvige fra den fuldendte lovs høje standarder. De tager en fast beslutning om at undgå tidligere fejltagelser og at gøre det bedre i fremtiden. Men når de er gået bort fra denne indflydelses fortryllelse og er fordybet i livets komplicerede jag, vil de finde det vanskeligt at holde fast ved deres ædle formål.

I konkurrencen med deres medmennesker bliver de påvirket af det naturlige instinkt for at være med, hvor der er noget at vinde. En

lejlighed viser sig til at gøre en god handel, at udplacere et medmenneske eller profitere af andres udgifter ved at undertrykke nogle kendsgerninger eller fordreje andre, eller udøve andre former for bedrageri. Eller måske ser de en chance for at opnå en fordel ved at tale ondt om en konkurrent eller at sige ja til en nedværdigende eller lastefuld lidenskab, og under indtrykket af den øjeblikkelige indskydelse forsvinder den gode beslutning, det ædle forsæt undertrykkes, og de lader deres ideals standard slippe fra sig.

(*Albert E. Bowen af De Tolv Apostles Råd,*
Generalkonferencen oktober 1949).

Sand ydmyghed er mange ting

Stolthed og utaknemmelighed i menneskenes hjerter er alvorlige synder i Guds øjne, og vi er alle skyldige i dem..... Når vi standser op for at tænke på, således som det er udtrykt her i dag, at Guds Søn skabte verden og alt, hvad der er i den, og at han ved at udgyde sit blod gjorde menneskets forløsning fra graven mulig, skulle vi ikke blive selvtilfredse, men vi skulle huske, at vi lever her udelukkende på grund af hans barmhjertighed og venlighed og kærlighed.

Ydmyghed omfatter efter min mening et taknemmeligt hjerte, og Herren har advaret os mod utaknemmelighed, for i Lære og Pagter har han sagt: »Og i intet fortørner mennesket Gud mere, og mod ingen er hans vrede blusset op i større grad end mod dem, der ikke anerkender hans hånd i alle ting, og som ikke adlyder hans befalinger«. (L. & P. 59:21).

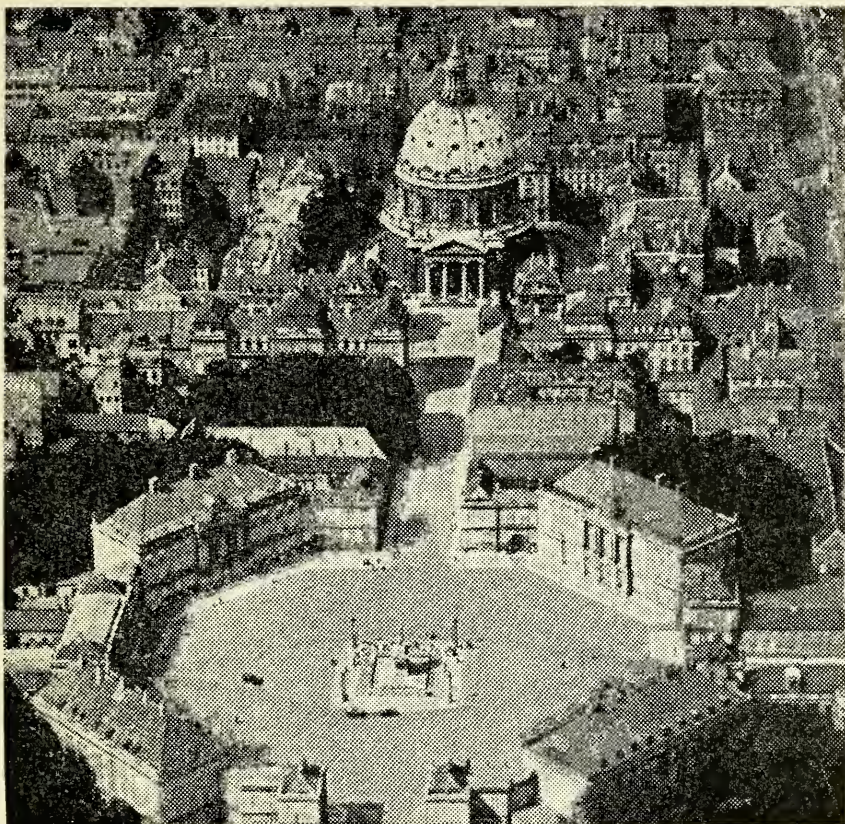
Hvorledes kan en mand eller en kvinde eller et barn lære at blive ydmyg og lydig og blid og sagtmodig? Han har også gjort dette klart i det 59. afsnit i Lære og Pagter.

Et menneske med sand ydmyghed vil ikke søge at ophøje sig selv. Han vil tjene for sagens skyld. Han vil give sine gaver i løndom og lade det komme frem tilfældigvis. Han vil være klar over, at al kundskab kommer fra Gud — for han kender alt. Han vil ikke være trættekær, uregerlig eller kritisk. Han vil ikke vanhellige Guddommens navn. Som et bogstaveligt Guds barn vil han føle det som sit privilegium at gøre hans vilje og holde hans befalinger.

Hvad jeg har prøvet at sige er, at for at være nyttige i Herrens hænder må vi banlyse stolthed og selvtilfredshed og være sagtmodige og ydmyge.

(*ElRay L. Christiansen, assistent til De*
Tolvs Råd, Generalkonferencen april 1953).

Amalienborg slotsplads (i baggrunden Marmorkirken).

Vi mødes alle til

STÆVNET I KØBENHAVN

i dagene 28., 29. og 30. juni.

En ung mands råd til sin søster

En ung mand, som var borte fra hjemmet, blev bekymret for sin yngre søster. Han vidste, at et vidnesbyrd om evangeliet var vigtigt for enhver ung sidste dages hellig. Det er den omvendelse, der beskytter en fra verdens ondskab. Så han ansporede hende til at søge et vidnesbyrd, så hun kunne få denne beskyttelse. Han skrev som følger:

»Mor siger, at du har nået det punkt i livet, hvor det begynder at blive svært at efterleve sin religion. Du har nået den alder, hvor de unge piger synes, det er smart at begynde at svigte søndagsskolen for at komme ud og se, hvor mange unge mænd de kan gøre indtryk på.

Du vil finde det hårdt på denne måde resten af dit liv. Når du nu gør det, vil jeg bede dig huske på een ting: Jesu Kristi evangelium er ikke en let ting at efterleve. Det har aldrig været meningen, at det skulle være det.

Det var ikke let for vore bedsteforældre at forlade deres kære og deres hjem på grund af deres vidnesbyrd om evangeliet. Det var ikke let for Noah at forkynde evangeliet blandt sine venner i to hundrede år og ikke omvende nogen.

Det var ikke let for nogen af de oprindelige apostle at stå over for folk, som hadede dem for evangeliets skyld. Hvis du tror, det er let, så prøv bare at gå ned til et gadehjørne i din egen by, hvor du er blandt venner, og prøv at synge af fuld hals: »Hav tak for profeten, du sendte«!

Der er intet på jorden, der er værdifuldt, som det ikke er svært at opnå.

Det vil sikkert blive hårdt. Nogle af dine bedste venner vil vende sig fra evangeliet, fordi de er for svage til at gå ind for Kirkens overbevisning, men det gør ikke Kirken mindre rigtig.

Da jeg gik i gymnasiet, blev jeg kaldt en tøsedreng og en kedelig fyr mere end een gang. Det er hårdt at sidde hjemme og opdage, at man er udstødt blandt de drenge, som man plejede at løbe omkring med. Jeg mener dog ikke, man skal sidde hjemme og læse i skriften hele aftenen hver aften.

Gør dit bedste for at blive en af gruppen, men bliv leder af gruppen! Svigt ikke dine idealer et øjeblik; hæv dine venner til dine idealer. Giv dig ikke en tomme. De vil prøve dig med de små ting! Den første lille fejltagelse vil gøre det så meget lettere for den næste. Giv ikke slip på din vogter et eneste øjeblik.

Et vidnesbyrd om evangeliet vil aldrig komme uden studium. Husk, at det stærkeste synlige bevis for Kirken er Mormons Bog. De må bevise, at den er forkert, før Kirken kan være forkert. For at gøre det, må de gøre noget, som nogle af de klogeste mennesker i verden ikke har kunnet gøre i de sidste 130 år.

Husk på disse ting, og jeg lover dig, at du vil finde det vidnesbyrd, som du søger efter. Husk, jeg ved, det er sandt, og Far og Mor ved, det er sandt, og Dick og Janice og Tom også. Det er den største ting i vort liv. Vi ville ønske, vi kunne give dig denne kundskab som en vitaminpille eller lignende, men det er umuligt at gøre. Dette er noget, som du må bevise for dig selv. Bestandig bøn er den bedste måde, jeg kender. Prøv det oftere. Så vil du være på den rigtige side».

Det er vidunderligt, når en ældre broder således vil drage omsorg for sin søster. Det er på samme måde vidunderligt, når forældrene også gør det.

Det vigtigste skridt, som hver enkelt må tage, er skridtet mod omvendelse. Forældre må lægge planer for det, børnene må se frem til det.

Hvilken værdi har vor religion, hvis vi ikke bliver omvendt til den?

(Fra *Deseret News*).

Indvielse af Slagelse grens kirkebygning

I forbindelse med grenskonferencen indviede Slagelse gren sin nye kirkebygning, beliggende Østre Allé 1, søndag den 3. marts.

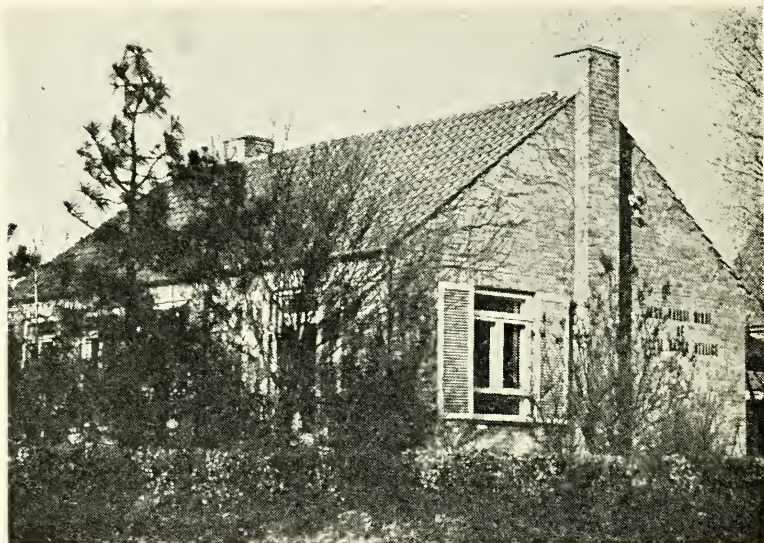
Grenskonferencen afholdtes om formiddagen kl. 10, og om eftermiddagen kl. 16 var der en strålende koncert af København grens sangkor under ledelse af ældste Howard Johnson og med broder Niels Hendriksen som organist. Efter en indledende fællessang og bøn ved søster Ingeborg Hansen blev tiden overgivet til præsidentinden for sangkoret, søster Astri Antonsen, der bød velkommen og holdt en kort tale, hvorefter koret sang en række dejlige sange. I en pause talte missionspræsident Holger Petersen over emnet »Er mormonismen en sekt?« Derefter fortsatte sangkoret programmet, og da dette var slut, takkede grensforstanderen, ældste Tagg Hundrup, koret og de tilstedeværende for deres deltagelse. Koncerten sluttede med bøn ved søster Maria Konnerup Kristensen.

Tilstede 99.

Selve indvielsen fandt sted kl. 19 under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af grensforstanderen, ældste Tagg Hundrup. Efter en sang af forsamlingen og bøn ved broder Viggo Elkjær talte først grensforstanderen, som derefter overgav tiden til missionspræsidenten.

Missionspræsidenten kaldte forskellige af de tilstedeværende op at tale. Første taler var ældste George A. Mickelsen; søster Ingeborg Nielsen oplæste et brev fra Erastus Andersen, der tidligere var missionær i Danmark, hvorefter søster Nielsen holdt en meget gribende tale.

Efter en sang af koret blev den nye distriktspræsident, broder Tor-kil Dressø, kaldt op og talte over emnet »Dåb«. Vi hørte dernæst en tale af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence Jen-

sen, hvorefter missionspræsidenten talte over emnet »Abraham, Isak og Jakob«. Efter en sang af koret bad præsidenten indvielsesbønnen:

»Vor himmelske Fader, vi kommer for at takke dig for den bygning, vi har fået, og, Fader, vi beder dig velsigne denne bygning, dens tag, dens mure og alt, hvad der findes i denne bygning, og vi beder dig velsigne hvert eneste medlem, der har været med til at betale til dette værk, og vi beder dig velsigne bygningen igennem tiden, der kommer, og det gør vi i Jesu Kristi navn. Amen«.

Modet sluttede med bøn ved broder Leif Jensen og endnu et par sange af koret. Ialt var der tilstede 107. T. D.

Mange af de lokale aviser bragte omtale af koncerten og indvielsen, og vi citerer referatet i Sorø Amtstidende:

Mormonerne indviede kirkesalen festligt.

Et af Danmarks fineste kirkekor sang.

Det var en festdag i går for den herværende lille mormonmenighed, idet man indviede den nye kirkesal, som er indrettet i ejendommen Østre Allé nr. 1.

Om eftermiddagen var der indvielseskoncert, og salen var fyldt, ligesom der var sendt blomster. Koret, der af missionspræsident Holger Petersen betegnes som Danmarks fineste kirkekor, satte sit præg på højtideligheden og ydede en virkelig fremragende præstation. Havde stedet ikke hindret det, ville salen have genlydt af bifald.

Der indlededes med »Nu takker alle Gud«, en herrekvartet sang »Jesus, min Frelser kær«, ligesom der var sang af en blandet dobbeltkvartet. En ung dame, Marion Als, læste beretningen om de fem håndkærre-

karavaners berømte togt i 1856 gennem prærier og ørkener til det forjættede »Zion«. Hede, regn, flodbølger og snestorme satte ind, men skønt mange satte livet til, gav man ikke op og nåede tilsidst Saltøstaden. I relation hertil blev »Håndkærresangen« sunget.

Præsident Holger Petersen pointerede i en kortale, at mormonerne ikke er en bevægelse eller sekt, men »Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige« med samme myndighed som i sin tid apostelkirken.

Efter endnu nogle korsange, bl. a. en dame-terzet, sluttedes med »Pilgrimskoret« af Wagner. Om aftenen sang koret igen ved det afsluttende møde.

GENEALOGISK FORENING

Til vejledning for dem, som selv arbejder med deres genealogi, tror vi, det vil være formålstjenligt her i »Stjernen« at give en del af reglerne, særlig vedrørende den nyere tid, for udfyldelsen af de skemaer, som danner grundlaget for det stedfortrædende arbejde i templerne.

Lad det til indledning være sagt, at man altid bør føre de oplysninger, der fremskaffes, på de dertil indrettede familieskemaer. De giver ved deres skematiske form et godt overblik over, hvad der måtte mangle af oplysninger. — Udover familieskemaet, der kun skal indeholde eller omfatte navnene på en enkelt familie med deres børn, anvendes også anetavler, der giver overblik over de direkte linier tilbage i tiden, så langt man kan komme.

Vi ser først på udfyldelsen af familieskemaet.

Linie 1. Husband (Mand). Her skal mandens fulde navn anføres uden forkortelser og i naturlig rækkefølge med fornavn(e) først, f. eks. Niels Peder Jensen, men ikke N. P. Jensen eller Jensen, Niels Peder. Har *mandens hustru* været gift flere gange anbringes et tal i en klamme foran hans navn, og skal angive om han er hendes 1., 2. eller 3. ægtefælle o. s. v. — Omvendt, hvis *han* har været gift flere gange, anbringes et sådant tal foran hendes navn. — I tilfælde af, at han eller hun har været gift flere gange, skrives et skema for hvert af ægteskaberne med de eventuelle dertil hørende børn.

Ligeledes hvis nogen af ægtefællerne har børn udenfor ægteskabet, skrives disse børn *ikke* på skema sammen med børnene i ægteskabet. Regelen er, at alle de børn, der findes på et skema, skal have samme forældre, så hvis en kvinde har flere børn med forskellige fædre, skal disse børn, hvis fædrene er kendte, skrives på skemaer med hver sin fader.

Foreligger der ikke oplysninger om, hvem barnefædrene er, skrives alle sådanne børn på et skema med deres moder, og der skrives et *not mar.* på linie 7. (ikke gift).

Alle en moders børn bliver beseglet til hende og den mand, til hvem hun bliver beseglet. I regelen den første mand.

Linie 2. Birth (Født). Datoen for fødsel skrives her som vi plejer her i landet med datoen først og med tal, dernæst måneden, der *ikke*

Genealogical
Date
For

HUSBAND

Birth _____ Place _____
*Chr. _____ Place _____
Death _____ Place _____
Burial _____ Place _____
Father _____ Mother _____
Married _____
Other Wives _____
(if any)

Where was information shown on this
family record obtained?

HUSBAND'S

Name (in full) _____
Wife _____

TEMPLE ORDINANCE DATA

HUSBAND

Baptized _____
Endowed _____

WIFE

Birth _____ Place _____
*Chr. _____ Place _____
Death _____ Place _____
Burial _____ Place _____
Father _____ Mother _____
Other Husb. _____
(if any)

Family Representative:

Name and address of person submit-
ting this sheet.

WIFE

Baptized _____
Endowed _____
Sealed to Husband _____

(Relationship of Family Representative to Husband)

(Relationship of Family Representative to Wife)

Sex	CHILDREN	WHEN BORN	WHERE BORN	State or Country	DIED	MARRIED	BAPTIZED	ENDOWED	SEALED
M	List each child (whether living or dead) in order of birth	Day Mo. Yr	Town	County	Day Mo. Yr	List First Husband or Wife List Additional Wives Dates on Reverse Side of Sheet	(Date)	(Date)	To Parents Date & Temple
F	1					Date To			
	2					Date To			
	3					Date To			
	4					Date To			
	5					Date To			
	6					Date To			
	7					Date To			
	8					Date To		*	
	9					Date To			
	10					Date To			
	11					Date To			
	12					Date To			
	13					Date To			
	14					Date To			
	15					Date To			

*Christening data requested only in flow of birth date (not L.O.S.)

List other wives or husbands in order of marriage.
List complete maiden name for all females.

må betegnes med tal, men med 3 bogstaver: Jan., Feb., Mar., Apr., May, Jun., Jul., Aug., Sep., Oct., Nov. og Dec. — Den anførte stavemåde er amerikansk og med store bogstaver for månedernes navne. — Efter måneden anføres årstallet med tal. — De samme regler gælder for alle datoangivelser.

Linie 3. Chr. (Barnedøbt). Hvis det ikke er muligt at opgive fødselsdatoen, der ofte ikke var indført i ældre kirkebøger, anføres her dåbsdatoen efter samme regel som ovenfor. Det gør ikke noget om begge datoer anføres, men det er ikke nødvendigt. — For personer, som i deres barndom er velsignet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, skal denne dato *ikke* anføres under *chr.*

Place (Sted). Her anføres stedet hvor vedkommende handling eller hændelse har fundet sted, og der gives navnet på stedet, *sogn, amt og land* for alle landdistrikter, og *sogn, by, amt og land* for alle købstæder. Hvis stedet ikke kan fås oplyst, men kun opholdsstedet, skrives dette med *et of* (fra) foran.

Hustruens fødested skrives fuldt ud, selv om det er det samme sted, som er anført lige ovenover ved hendes bryllup.

Linie 4. Death (Død). Dødsdatoen skrives her efter samme regler som anført under linie 2.

Linie 5. Burial (Begravet). Hvis dødsdatoen ikke er kendt, kan her anføres begravelsesdatoen. — Hvis der ikke kan anføres nogen dato hverken for død eller begravelse, kan der ikke udføres stedfortrædende tempelarbejde for personer, der er født for mindre end 100 år siden.

Linie 6. Father and Mother (Fader og Moder). Her anføres faderens og moderens fulde navne (*pigenavn* for moderen) til den person, hvis navn står ovenfor.

Linie 7. Married (Gift). Her anføres vielsesdato og -sted for manden og hans hustru, hvis navn følger nedenfor. (Ikke som det ofte gøres vielsesdatoen for mandens forældre, hvis navne står lige ovenover). Hvis de på skemaet anførte forældre ikke er gift, skrives *et not mar.* (ikke gift) på denne linie. — Hvis et ægteskab senere er opløst, angives dette ved efter vielsesdatoen at anføre *et divorced* (opløst).

Linie 8. Other Wives (Andre hustruer). På denne linie anføres pigenavnene på eventuelle andre hustruer i den rækkefølge, hvori han var gift med dem, og med et tal i klamme, der angiver om det er hans 1., 2., 3. hustru o. s. v.; foran navnet anføres vielsesdato med vedkommende.

Linie 9. Wife (Hustru). På denne anføres hustruens pigenavn, ikke ledsaget af hendes giftenavn. — Hvis *hendes mand* har været gift flere gange, anføres et tal i klamme foran hendes navn, der skal angive, om hun er hans 1., 2. eller 3. hustru o. s. v.

Linierne 10 til 15 er tilsvarende linierne 2 til 8 for manden og udfyldes på tilsvarende måde. (Fortsættes).

DISTRIKTS - *konference nr. 2*

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt	23. og 24. marts.
Odense distrikt	6. og 7. april.
Esbjerg distrikt	13. og 14. april.
Aarhus distrikt	20. og 21. april.
København distrikt	27. og 28. april.

Emnet for konferencerne vil blive taget fra Lære og Pagter, afsnit 59, vers 9 til 19: »Hold sabbatten hellig, så vil du modtage de forjættelser, der er givet«.

Ved konferencerne vil der blive afholdt følgende møder:

Lørdag aften kl. 19: Koncert eller fest med eventuelt efterfølgende bazar.

Søndag morgen kl. 9: Præstedømmets møde for alle brødre, der holder præstedømmet.

Søndag morgen kl. 9: Kvindelig hjælpeforenings møde. Alle søstre i distriktet anmodes indtrængende om at komme til dette møde.

Søndag formiddag kl. 10,30: Søndagsskole.

Søndag eftermiddag kl. 17,00: Møde for funktionærer og klasseledere. Alle funktionærer og klasseledere har mødepligt. Vigtige instruktioner fra missionspræsidentskabet og hovedbestyrelserne.

Søndag aften kl. 18,30 (I København og Esbjerg kl. 19): Aftengudstjeneste med taler af medlemmerne af missionspræsidentskabet.

Distriktskonferencerne er åndelige fester, hvor alle medlemmer og venner fra hele distriktet samles til opbyggende møder og hyggeligt samvær med hinanden.

Vi mødes alle til konferencerne!

Missionspræsidentskabet.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Men se, Kristi opstandelse forløser menneskeheden, ja, hele menneskeslægten og bringer den tilbage til Herren«. (Helaman 14:17).

Formål: At påvise, at Kristus brød dødens bånd, og at alle mennesker vil opstå.

Påsken fejres overalt i kristenheden som en glædens tid, fordi den er årsdagen for Kristi opstandelse, den sidste handling, der var nødvendig for at fuldføre hans mission på jorden. I sit korte jordiske liv forkyndte og lærte han frelsesplanen, gennemgik døden og derefter udødelighed. Hans hele liv var et strålende eksempel, der beviste menneskene, at planen er sund og brugbar.

Nogle vil måske sige: »Han kendte planen, han vidste, at han var Guds Søn og verdens Frelser og Forløser«. Ja, det vidste han, og med den viden har han delt hver eneste fase af planen med os. Han tegnede i omrids vejen tilbage til Gud så klart og tydeligt, at enhver, der oprigtigt ønsker frelse, kan følge den. I Joh. 11:25—26 findes et kort resumé over hans plan og hans forjættelse.

..... Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal i al evighed ikke dø.....

En omhyggelig gennemgang og analysering af ovennævnte skriftsted vil bevise udtalelsens og erklæringens dybsindighed. At vide at dette liv ikke er enden på vor virksomhed er i høj grad en smuk og værdig tanke. Den opfordrer os til at gøre hver eneste handling til en handling, der er vor himmelske Fader acceptabel. Vi har vor frie vilje og tvinges ikke til noget, så tænk derfor på, hvor store vore vel-signelser kan blive, dersom vi vælger at følge Jesu eksempel.

Der skulle ikke eksistere nogen tvivl om et liv efter døden. Vi finder beviset derpå i skriften og nutidsåbenbaring. Vor himmelske Faders kærlige omsorg for sine børn beviser uden mindste tvivl, at hans plan går ud på at få dem tilbage til hans rige som hellige, opstandne væsener.

Profeten Alma fortæller os:

..... de dodes opstandelse bringer menneskene tilbage til Guds ansigt, og de fremstilles således for hans åsyn for at blive dømt efter deres gerninger i overensstemmelse med loven og retfærdigheden. (Alma 42:23).

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes inden den 5. ds.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Ifølge Kirkens orden var søndagtaftenmødet den første søndag i marts overladt til Kvindelig hjælpeforening. Fra Salt Lake City havde Hovedbestyrelsen modtaget et program, der i fortællende form under titlen »En drøm bliver virkelighed« gengav historien om, hvordan Kvindelig hjælpeforenings bygning, som den 3. oktober 1956 blev indviet i Salt Lake City, endelig blev til, efter at foreningen havde eksisteret i over 100 år.

Til brug for denne aften havde General-bestyrelsen i Salt Lake City ladet udarbejde en serie lysbilleder, som illustrerede de forskellige faser i foreningens historie. Da vi kun havde to af disse sæt lysbilleder, måtte nogle af grenene afholde programmet en anden søndag aften, og andre har først programmet i april måned. Vi takker grensforstanderne i de forskellige grene for deres velvilje og hjælp med at ordne disse ombytninger, og ligeledes de andre organisationer, som har måttet bytte med os.

Alle grenene har været meget begejstrede for denne nye form for præsentation af et søndagsprogram, og al forhånds-skepsis, fordi Kirken ville bruge lysbilleder en søndag aften, blev gjort til skamme, idet der overalt var en dejlig ånd tilstede, og vi kan se, at til trods for, at Kirken bruger alle nye opfindelser i sin tjeneste, mister den intet af den ånd, der bør være tilstede ved gudstjenesterne. Kirkens ledere er i sandhed inspirerede, når de anvender teknikken til at fremme Kirkens sag.

Hovedbestyrelsen har modtaget referater af aftenen fra nogle af grenene:

SLAGELSE: (24. februar). Tusind tak for lysbillederne til Kvindelig hjælpeforenings festaften, det var mig en glæde at modtage dem.

Det var et dejligt, godt tilrettelagt program, hvoraf vi fik at se, hvordan Kvindelig hjælpeforening har kæmpet sig gennem tiderne. Vi havde en god, lærerig aften, og alt gik efter programmet, der var ikke så få besøgende, der alle var meget glade for at se det.

L. Alfrida Johansen, præsidentinde.

ODENSE: (3. marts). Hermed sender jeg lysbillederne tilbage og takker for det fine program, der blev os tilsendt. Vi havde en dejlig aften, og vi følte alle en vidunderlig ånd tilstede. Programmet gik fint, det var også dygtige søstre, der var med i det.

Jeg er meget taknemmelig for denne aften og håber, at de grene, der endnu ikke har haft programmet, må få en lige så god aften, som vi havde her i Odense.

Esther Klokke Hansen, præsidentinde.

Vi takker alle medlemmerne af Kvindelig hjælpeforening i den danske mission for det store arbejde de udfører for Herrens værk, og vi beder, at Gud fortsat vil velsigne dem, så foreningen må vokse og trives til velsignelse og glæde for alle søstrene og for dem, der nyder godt af deres hjælp og bistand.

Deres hengivne søstre i *Hovedbestyrelsen*.

Fra hovedbestyrelserne:

Det betaler sig at skrive

NØJAGTIGE RAPPORTER

Af Den engelske Missions Præsidentskab.

(Fra The Instructor).

Vi skriver for at bede om Deres hjælp med et problem, som let kunne afhjælpes ved en samvittighedsfuld anstrengelse fra sekretærenes side i de forskellige hjælpeorganisationer i grenene. Jeg hentyder til den gamle vanskelighed med at få de forskellige rapporter til hovedbestyrelserne ind i tide og udfyldt nøjagtigt.

Vi finder, at skønt der er nogle sekretærer, som opfylder deres pligt tilfulde i denne henseende, er den almindelige tilstand med hensyn til dette ikke altfor høj. Mange sekretærer udfylder ikke deres rapporter på rette måde, undlader ofte at give oplysninger, som en gennemlæsning af rapportblanketten ville vise krævedes. Dette skaber enten forsinkelse, fordi rapporten skal sendes tilbage og rettes, eller en mangelfuld opførelse af den pågældende organisations standpunkt (idet hovedbestyrelsens rapporter udarbejdes af grensrapporterne). Deraf følger, at dette resulterer enten i en meget forsinket rapport til Salt Lake City eller i ufuldstændige eller unøjagtige enkeltheder, når vi sender rapporterne dertil. Sent indsendte rapporter forårsager, selv om de er rigtige, når vi modtager dem, på samme måde forsinkelser og vanskeligheder.

Muligvis er der nogle, der mener, at rapporter er spild af tid, »pedanteri« o. s. v. Ingen forlanger, at rapporterne skal være i stand til at genspejle hele tilstanden i en organisations aktiviteter — for eksempel kan en blot og bar statistisk rapport ikke gengive ånden i foreningen eller andre uhåndgribelige, men livsvigtige faktorer. Men rapporter genspejler i hvert fald selve den talmæssige fremgang i organisationen og viser de ledende i distriktet og missionen visse andre kendsgerninger, som de skal have til disposition.

Vi er alle glade ved at læse i rapporterne fra General-Konferencen, at Kirken har vundet så mange tusind medlemmer i de forløbne seks

måneder. Vi er tilknyttet en levende og voksende organisation. Men uden fuldstændige optegnelser og et rapport-system overalt i Kirken ville vi aldrig vide disse kendsgerninger.

Vi vil derfor være taknemmelige, hvis De vil give os Deres aktive støtte i en kampagne for at rette de mangler og vanskeligheder, som jeg har hentydet til. Der er mange metoder, der kan anvendes — ved opmuntrende taler ved grenens funktionær- og lærermoder, ved at distriktspræsidenterne bruger deres myndighed til at fremme sagen ved deres besøg i grenene, ved at hovedbestyrelserne ved deres besøg i grenene kontrollerer rapporterne og giver råd og vejledning. Der er ingen mangel på punkter, som kan omtales for at indskærpe nødvendigheden af nøjagtige og præcise rapporter og gode optegnelser i almindelighed. Et forslag er f. eks., at de rapporter, som kan udfyldes hver uge, bør udfyldes nøjagtigt hver uge. Det sparer tid ved slutningen af måneden eller kvartalet. Og husk, at rapportblanketter kan ikke sendes til grenene, med mindre det vides, at de behøver dem. En af de grunde, der sommetider anføres for, at der ikke er sendt rapporter ind, er, at grenen ikke havde nogen blanketter.

Vi håber inderligt, at De vil gøre Deres bedste for at hjælpe med dette problem. Vi behøver næppe at sige, at Missionspræsidentskabet er interesseret i sagen og godkender denne kampagne af ganske hjerte.

Deres hengivne brødre i *Den Engelske Missions Præsidentskab*.

Til hjælp for sekretærerne i den danske mission giver vi nedenstående en oversigt over de punkter, der er af særlig vigtighed inden for de forskellige organisationer:

SØNDAGSSKOLEN:

Månedsrappporter indsendes *inden den 2.* i hver måned. Der skrives *4 rapporter*, den hvide beholdes i grenen, de tre andre indsendes til distriktslederen eller hovedbestyrelsen.

Husk »Bring en ven — søndag« den 2. søndag i april. Planlæg den, så De får et godt forprogram og sørg for, at alle lærere og lærerinder er godt forberedt. (Esbjerg distrikt kan holde »Bring en ven — søndag« den 3. søndag i april, da de har distriktskonference den 2. søndag).

Må Gud velsigne Dem i Deres arbejde.

Hovedbestyrelsen.

PRIMARY:

Månedsrappporter indsendes *inden den 2.* i hver måned. Der skrives *3 rapporter*, 1 sendes til Hovedbestyrelsen, 1 til distriktspræsidenten, og 1 beholder Primary selv.

Til alle Primary sekretærer: Tag Deres Primary rapportbog med til distriktskonferencen, så den kan blive gennemgået og kontrolleret af hovedbestyrelsen.

Må Gud velsigne Dem i Deres arbejde.

Hovedbestyrelsen.

G.U.F.-STÆVNET

afholdes i København den 28., 29. og 30. juni.

Sørg for at planlægge Deres ferie til dette tidspunkt, og begynd allerede nu at spare penge sammen til rejsen!

Vi mødes alle sammen til STÆVNET!

Hovedbestyrelsen.

G.U.F.:

Rapporter indsendes *inden den 5.* i hver måned.

Månedsrapporten: Der udfyldes 4 eksemplarer, hvid sendes til hovedbestyrelsen, gul til distriktspræsidenten, rød til grensforstanderen, og den blå beholder De selv.

Pige-rapporten: Udfyldes i 3 eksemplarer, rød sendes til hovedbestyrelsen, gul til grensforstanderen, og den blå opbevarer sekretæren selv i bogen.

Unge Kvinders månedlige rapport: Udfyldes i 3 eksemplarer. Den første indsendes til hovedbestyrelsen, den anden til grensforstanderen, og den tredje beholder sekretæren selv.

Husk, at i de grene, hvor der findes unge piger i alderen fra 12 til 19 år, skal der udfyldes pige-rapport, ellers kan de overhovedet ikke få deres personlige belønning. Derfor vil vi meget gerne have pige-rapport fra de grene, hvor der findes unge piger i den anførte alder.

På General-bestyrelsens vegne vil jeg gerne komplimentere alle grenenes G.U.F.-sekretærer for det fine arbejde, de har udført i det sidste halve år. Månedsrapporten er blevet indsendt 100 % i den tid. Nu håber jeg, De alle kan fortsætte denne gode vane, som De er begyndt på, også til at få de andre to slags rapporter.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN:

FØDELSSDAGE:

AARHUS: Den 2. april fylder søster Cæcilie Kirstine Christiansen 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 16. april fylder søster Anine Sorine Rasmussen 65 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 3. april fylder broder Henry Petersen, Istedgade 104, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 8. april fylder søster Louise Zacho Christensen, Studsgaardsgade 11, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 17. april fylder broder Arthur Christiansen, Reberbanegade 6, 65 år. Hjertelig til lykke!

Den 27. april fylder søster Karen Elisa Nielsen, Westend 17, 65 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 4. april fylder søster Elly Rasmine Thomsen 60 år. Hjertelig til lykke!

VIBORG: Den 8. april fylder søster Marie Andersen 60 år. Hjertelig til lykke!

AMAGER: Den 11. april fylder søster Iris H. A. Jensen Thilst 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 14. april fylder broder Niels Henry Jensen, Norgesgade 8 C, 60 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 12. april fylder søster Hertha Kirstine Madsen 80 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 21. april fylder søster Asta Wagner 70 år. Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, Henry og Agnes Larsen, sender fra deres hjem i Los Angeles, Californien, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i den danske mission.

VELSIGNELSER:

ODENSE: 3. februar: Paul Andersen og Anny Bern Jørgensen Andersens to børn, Mette Ellen Andersen og Kurt Henning Andersen, velsignet af henholdsvis broder Erik Andersen og broder Terje Schiller.

ORDINATIONER:

KØBENHAVN: 23. december: Richardt Reinholdt Christensen ordineret til diakon af broder Kai Lykkegaard Nielsen.

20. januar: Max Nørup Nielsen ordineret til diakon af ældste Evan E. Thomsen.

27. januar: Arnold Dusingus Koster ordineret til præst af broder Bjarne Gram.

Sven Erik Koster ordineret til diakon af broder Arnold Dusingus Koster.

Ole Koster ordineret til diakon af broder Arnold Dusingus Koster.

EMIGRATIONER:

AALBORG: Den 20. februar er Annelise Hellemann emigreret til Spanish Fork, Utah.

Den 5. marts er Otto Kurt Jeppesen, Else Nielsen Jeppesen, Mogens Jeppesen og Tove Irene Jeppesen emigreret til Victoria, Canada.

DØDSFALD:

KØBENHAVN: Den 8. marts døde søster Karoline Bregentoft, 80 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej 12, den 14. marts. Æret være søster Bregentofts minde!

LÆBSHANDLINGER

AMAGER:

8. februar:

Gunhild Astrid Viola Poulsen, døbt af ældste Enoch Henriksen, håndspålæggelse af samme.

Kristine Esther Christensen, døbt af ældste Enoch Henriksen, håndspålæggelse af samme.

KØBENHAVN:

10. februar:

Axel Christian Andersen, døbt af ældste Clarence Jensen, håndspålæggelse af broder Julius Madsen.

Elmont Kaj Jørgensen, døbt af ældste Howard Johnson, håndspålæggelse af ældste Neldon M. Oborn.

AALBORG

21. februar:

Otto Kurt Jeppesen, døbt af ældste Edmond Tucker, håndspålæggelse af ældste Lynn Hansen.

Else Nielsen Jeppesen, døbt af ældste Lynn Hansen, håndspålæggelse af ældste Edmond Tucker.

Mogens Jeppesen, døbt af ældste Edmond Tucker, håndspålæggelse af ældste Lynn Hansen.

Tove Irene Jeppesen, døbt af ældste Lynn Hansen, håndspålæggelse af ældste Edmond Tucker.

ODENSE:

26. januar:

Karen Holm Andersen, døbt af broder Henrik Edward Christofersen, håndspålæggelse af broder Christian Klokke Hansen.

Paul Andersen, døbt af broder Terje Schiller, håndspålæggelse af broder Benno Jørgensen.

Anny Bern Jørgensen Andersen, døbt af broder Erik Andersen, håndspålæggelse af broder Terje Schiller.

2. februar:

Tove Herdis Andersen, døbt af broder Henrik Edward Christofersen, håndspålæggelse af broder Christian Klokke Hansen.

20. februar:

Anne Nielsine Jensen, døbt af ældste Louis Madsen, håndspålæggelse af samme.

2. marts:

Else Andersen, døbt af ældste Frank C. Johnson, håndspålæggelse af ældste Robert L. Petersen.

ESBJERG:

10. februar:

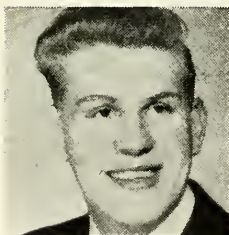
Gerda Marie Andersen, døbt af ældste Don Barg, håndspålæggelse af ældste Dale Despain.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

MISSIONÆRFLYTTelser:

22. januar: Karl P. Woolsey fra Odense til København.
21. februar: Loraine Allred fra Aalborg til Odense.
Margaret Andersen fra Aarhus til Aalborg.
Charles Cochrane fra København til Aalborg.
Marius Christensen fra Aalborg til Odense.
Louis og Bernice Madsen fra Odense til Kolding.
Evan Thomsen fra København til Silkeborg.
22. februar: Grant Hansen fra Silkeborg til Kolding.
Robert Nielson fra Odense til Randers.
Gerald Henriksen fra Kolding til København.
Lee Christensen fra Randers til Odense.
Larry Christensen fra Aalborg til Horsens.
Jeremy Sorensen fra Horsens til København.
Raymond Christensen fra Fredericia til Aalborg.
10. marts: Karl P. Woolsey fra København til Aarhus.
Neil E. Jensen fra Aarhus til København.
14. marts: Edmond Tucker fra Aalborg til Esbjerg.
John B. Butikofer fra Esbjerg til Aalborg.
Don Barg fra Esbjerg til Vejle.
Eldon Guymon fra Sønderborg til Vejle.
K. Dale Despain fra Esbjerg til Sønderborg.

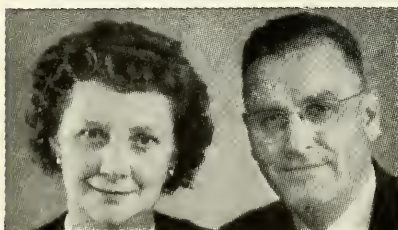
MISSIONÆRANKOMST:

Med »Stavangerfjord« fra New York den 11. marts er Elray L. Pedersen fra Salt Lake City ankommet til den danske mission, beskikket til at arbejde i København.

Vi byder ældste Pedersen hjertelig velkommen til den danske mission!

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Den 15. marts er Enoch og Anna Henriksen fra Salt Lake City, Utah, blevet hæderlig afløst fra deres mission efter sidst at have arbejdet i Amager gren.